

Divadelní festival

Moje nejhezčí vzpomínka se váže na náš divadelní festival v maturitním ročníku. To představení jsme vymýšleli já a kamarád z paralelky a podařilo se nám spojit všechny tři maturitní třídy, takže jsme měli jedno společné představení celý ročník.

Konec tohoto představení zpestřil spolužák, který se na jeho konci svlékl úplně do naha a jelikož zrovna bylo kolem Velikonoc, nechal se mlátit pomlázkou.

Mgr. Štěpán Braňka

Ach ta příroda

Když si vzpomenu na má léta na základní škole, vybaví se mi nespočet historek zejména z pobytu na škole v přírodě. Jezdili jsme tenkrát do obce Žihle na místo zvané Sklárna a jak už to tak na těchto akcích bývá zvykem, podnikali jsme hlavně výlety po okolí. Okolní příroda tam byla krásná, zachovalá, spousta jehličnatých lesů, mravenišť, ale i původních bažin, přes které vedly různé stezky.

Každoročně byl na programu také výlet do nedalekého Tisu u Blatna. Na výlet jsme se vždy těšili, cesta vedla lesem a zároveň přes bažiny, což pro nás tehdy ve 4. třídě byl velmi dobrodružný zážitek. O něco dobrodružnější ho měl ale zejména jeden můj věčně neposedný spolužák Patrik, který se na lávkách, které vedly přes bažiny, pošťuchoval s jiným spolužákem, až nakonec do bažin sám spadl. Paní učitelka nevěřila svým očím. My ostatní se začali smát. Patrika se nám nakonec vytáhnout podařilo, horší bylo, že zbytek cesty musel jít od hlavy až k patě celý zabláčený. Trest to byl navíc nejen pro něj, ale i pro nás, protože se z jeho zabláčeného oblečení linula nelibá vůně.

Jiná vzpomínka též z pobytu na škole v přírodě je z odpoledního klidu, kdy se z jednoho pokoje ozval neskutečný křik. Celá chodba se seběhla do pokoje kluků, kde se jednomu spolužákovi podařilo zaseknout si ruku v radiátoru. Jeho panický záchvat vidím před očima dodnes. Chudáka jsme ho škodolibě strašili s tím, že mu asi budou muset ruku odříznout, jinak už se odsud nikdy nedostane. Paní učitelka chvíli uvažovala o zavolání hasičů. Nakonec se ale vše vyřešilo v klidu. Spolužáka Petra jsme uklidnili a různými směry a manévry se nakonec podařilo jeho ruku ze zajetí topného tělesa vytáhnout.

I po letech na tyto zážitky živě vzpomínám, jen v mé současné roli doufám, že podobným situacím nikdy nebudu muset přihlížet se svou třídou. :-)

Mgr. Lucie Baptistová

TŘÍDA 3.CH???

Asi jste každý už někdy zažili tu krásnou situaci: bavíte se s kamarádem z jiné školy a najednou někde uprostřed konverzace zmíníte větu typu „nojo, ten chodí do ... (doplňte písmeno dle libosti, např. Háčka)“ Druhý člověk se na vás podívá, jako byste právě spadli z Marsu, a další konverzace se vyvíjí s většími či menšími obměnami stylem:

„Do Háčka? Kolik těch tříd máte?“

„20, ale každá má své písmenko, aby se neopakovaly.“

„To jako že někdo je třeba z Téčka?“

„Jo, přesně tak. Je to fajn, nemusíš psát čísla ročníků.“

„To je super, a jaké písmeno máš ty?“

...

„Ehm, já jsem ze 6.B...“

Holt ne každý musí být hned přehnaně originální, že.

Jak ale tento systém značení tříd vlastně vznikl?

Gymnázium Opatov vzniklo ve školním roce 1992/1993 jako detašované pracoviště Gymnázia Na Vítězné pláni. Jelikož třídy A až E již existovaly, u nás se pokračovalo po řadě zcela přirozeně dál. První opatovské třídy tak nesly písmena F, G, H a CH. Ano, čtete dobře. I bylo vynecháno, ovšem CH nikoliv. Schválně se zamyslete, kolik lidí v téhle republice může říct, že chodí do CHÁčka. Celkem originální, nemyslíte? O rok později se Opatov již zcela osamostatnil a do prvních ročníků nastoupily další čtyři třídy s klasickým označením A, B, C a D.

„Jelikož se netradiční písmena studentům druhého ročníku zalíbila, odmítli se jich vzdát a vzbuřili se. Přišli s nápadem, aby se využila všechna písmena abecedy a každá třída měla po celou dobu svého studia na škole vlastní písmeno. Nápad se zalíbil i vedení školy a od dalšího školního roku byl systém zaveden oficiálně,“ doplňuje paní profesorka Bursíková.

V září 1996 byly otevřeny první dvě třídy osmiletého studia, které nesly písmena G, H. Od školního roku 2000/2001 potom zůstaly stejné počty tříd, jako známe dnes – dvě třídy osmiletého studia se značením od začátku abecedy a jedna čtyřletá s písmeny V, X, Y, Z. Ikonické CHÁčko bylo zrušeno spolu s písmeny I, N, O a W, z nichž většina nebyla nikdy použita z důvodu podobnosti s jinými písmeny.

IVANA KLEINEROVÁ